

тегли византийското иго въ продълженіе на повече отъ 150 години.

§ 38. Асѣнь I и братъ му Петъръ ⁽³⁾.

Въ 1186 год. Българытъ въ собствена Балгарія са дигнахъ сичкытъ като единъ челоукъ, какъто казва единъ нѣмскы историкъ, и подъ ръководството на двама братя, *Асѣня* и *Петра*, въ три години освободихъ българската земя между Балкана и Дунава. Византийцытъ напразно са трудихъ да умирихъ възстанжлытъ: И-ръ Исакъ бѣше принуденъ да направи най-подиръ миръ съ тѣхъ въ Ловичъ (Ловичъ) въ 1189 год., съ който миръ той припозна Българското царство. Двѣ години слѣдъ този миръ Асѣнь и Петръ, като наръдихъ добръ новото си царство и като са нагласихъ съ Степана Нѣмания, тогавашенъ сръбскый владѣтель, отворихъ бой съ имперіята, съ омысль да отнемжтъ отъ нея и другытъ българскы земи въ Тракія и Македонія. Има едно свидѣтельство което казва, че тѣ сж мыслили съвсѣмъ да съборихъ византийската Имперія и да принесжтъ своята столица въ Константинополь. Асѣнь прати една силна войска въ Македонія, а съ друга една са впуснж самъ во Тракія. Разби императорската войска при Веррея веднѣждъ, другы пѣтъ при Аркадіополь, и, като я унищожи съвсѣмъ при Сѣрресъ, за владѣ цѣла сѣверна Тракія и Македонія до Солунскытъ предѣлы. Като устрои и укрѣпи добръ тѣзи завоюванія, Асѣнь са върнж по нѣкаква причина въ Търново. Но за зла честь той наскоро быде тамъ убитъ (1196). — Неговата преждевременна смърть произведе голѣма смутня въ Търново, смутня отъ която са възползува Византия да отцѣпи отъ младото българско царство новытъ Асе-

(3) Споредъ М. Дринова и С. Палаузова.